

ENTREVISTA AMB NÚRIA MARÍN, ALCALDESSA DE L'HOSPITALET

"A l'Hospitalet encara queda molt territori per cosir"

Compleix el seu primer any al capdavant de la segona ciutat de Catalunya.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 23.04.09

--¿Quin és el principal problema de l'Hospitalet?

--Procurar que la crisi no trenqui la cohesió social i la convivència. Des del 2000 fins ara, la població immigrant ha passat del 4% al 24%. És un gran augment, possible en temps de bonança econòmica. Ara, amb la crisi, s'han d'atendre les persones amb més política social.

--¿Tenen mitjans?

--Afortunadament, hem sigut prudents. És un municipi poc endeutat, amb superàvit el 2008, i paguem a 40 dies. Avui podem atendre les demandes socials.

--¿Quines?

--La prioritat són les persones: ajudes familiars, beques escolars... Però també formació als aturats perquè es puguin recol·locar. I mantenir el ritme d'inversió en grans obres que estem fent els últims anys per potenciar el futur econòmic.

--¿L'Hospitalet existeix o és només un agregat de barris?

--Abans del 1979 hi havia una gran identitat de barri: la Torrassa, Collblanc... Però érem una ciutat sense personalitat i dividida per les

infra-estructures: línies fèrries i autovia. Ara existeix orgull de ciutat. Encara que a l'Hospitalet encara queda molt territori per cosir.

--¿Què?

--La Torrassa i Santa Eulàlia només són a 100 metres, però els veïns només poden passar per dos ponts. I, és clar, hi passen poc. Es va solucionar el Carrilet i s'ha fet la Gran Via, però falta soterrar dues línies fèrries, la de Vilanova i la de Vilafranca, que ens parteixen.

--¿Per quan?

--Per ara mateix. El projecte s'està aprovant, hi ha pressupost i l'adjudicació de les obres és immediata.

--¿Estaran finalitzades per a les pròximes eleccions?

--No. Trigaran tres o quatre anys, però l'important és fer-les.

--¿Com va la nova Gran Via?

--Bé, ha sigut un èxit, perquè s'ha pogut transformar un territori marginat en una zona de centralitat urbana. Sumant interessos privats a l'interès públic.

--¿Vostès no han notat la crisi del totxo?

--Cap edifici iniciat s'ha aturat. Les dues torres de Toyo Ito estaran enllestides en poc temps. La vermella és un hotel que obrirà abans de finals d'any. L'altra, un edifici d'oficines que potser s'ocuparà amb més lentitud. I falta l'altra part.

--¿Quina part?

--S'ha urbanitzat el tram entre les places de Cerdà i Europa, però quan se soterrin les vies del tren, arribarem al riu: el projecte Biopol'h.

--¿Biopol'h?

--Aquí hi ha l'Hospital de Bellvitge; l'hospital Duran i Reynals, especialitzat en oncologia; una facultat de Medicina, un centre on treballen 400 investigadors...

--On treballa Estellés, el finalista del Català de l'Any.

--Exacte. I a prop de l'aeroport. Ja està format el consorci amb la Generalitat i és un projecte amb un gran potencial. És el repte del futur.

--¿Se sent còmoda amb la majoria absoluta?

--La llista del 2007, encapçalada per Corbacho, va treure 17 regidors sobre 27. Però governem en coalició amb IC-EUA. Som una ciutat d'esquerres.

--¿I ERC?

--El 2007 no va sortir. Dinou regidors són de la coalició de govern; cinc, del PP, i tres, de CiU.

--¿Deu ser l'objecte del desig de Montilla?

--Sempre és millor tenir majoria i governar dos que no tenir-ne i governar tres. Però després de 23 anys de CiU, l'alternança era ineludible.

--El tripartit és incòmode.

--És complex. Jo no veig Montilla gens incòmode. Té bona relació amb ERC i IC, i ho fa bé.

--Potser s'avé més amb ERC i IC que amb Zapatero.

--El nou Govern de Zapatero està ben enfocat, i Chaves coneix bé les necessitats de les autonomies.

--D'Andalusia.

--Sap que el finançament és per atendre serveis socials bàsics --sanitat, educació--, que són competència autonòmica.

--El president de la Federació de Municipis es queixava a Josep Cuní del finançament municipal.

--És que no pot continuar sent la gran oblidada. Estem com fa 30 anys. Amb l'IBI, l'IAE --que el PP va estrangular-- i l'impost de construccions. Més les transferències.

--Però les ciutats han canviat.

--El ciutadà exigeix. Hem respost i assumit competències que no són les nostres. I sense finançament. La llarga bonança hi ha ajudat, però tindrem dificultats si la crisi dura. Alguns ajuntaments, massa confiats en la construcció, no poden pagar nòmines.